

THỨ SÁU: 11.05.2018

Ga 16, 20 - 23a

^{16:20} Thật, Thầy bảo thật anh em: anh em sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng. Anh em sẽ lo buồn, nhưng nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui.

^{16:21} Khi sinh con, người đàn bà lo buồn vì đến giờ của mình; nhưng sinh con rồi, thì không còn nhớ đến cơn gian nan nữa, bởi được chan chứa niềm vui vì một con người đã sinh ra trong thế gian.

^{16:22} Anh em cũng vậy, bây giờ anh em lo buồn, nhưng Thầy sẽ gặp lại anh em, lòng anh em sẽ vui mừng; và niềm vui của anh em, không ai lấy mất được.

^{16:23a} Ngày ấy, anh em không còn phải hỏi Thầy gì nữa.

1. Ghi nhớ: “Niềm vui của anh em không ai lấy mất được”.
(Ga16,22b)

2. Suy niệm: khi nhìn ngắm con thơ ra đời người mẹ quên hết những đau đớn mình vừa trải qua. Người kitô cũng đòi hỏi chấp nhận đau khổ với Chúa Kitô mới hy vọng có được niềm vui thật. Khi hiểu được vinh quang Thiên đàng người ta sẽ dễ dàng quên đi những lao nhọc nơi trần thế. Như các thánh tử đạo, vì biết chắc mình được sống đời đời nên các ngài không sợ tù đày hay bắt bớ.

Gieo trong lệ sầu, gặt trong vinh quang đó là xác tín của người biết tin tưởng vào Chúa. Chúng ta sống với Chúa bằng đức tin chứ không bằng mắt thấy, phải luôn chấp nhận những điều mình không hiểu được. Những đau khổ, hy sinh chúng ta chịu ắt sẽ trở thành vinh phúc mà chúng ta sẽ được hưởng mai sau.

3. Sống Lời Chúa: Phó thác cuộc sống cho sự quan phòng kỳ diệu của Chúa.

4. Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho chúng con chấp nhận những hy sinh trong cuộc sống này để đổi lấy phần vinh phúc mai sau. Amen.*